

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania M. W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Ł.
o ustalenie podlegania ubezpieczeniu społecznemu,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 5 marca 2019 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 29 sierpnia 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 29 sierpnia 2017 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w Ł. (organ rentowy), wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z 2 sierpnia 2016 r., VIII U [...], zmieniającego decyzję organu rentowego z 9 stycznia 2015 r. w ten sposób, że M. W. (wnioskodawczyni) została uznana za osobę podlegającą obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł organ rentowy, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance nieważności postępowania (z powodu braku udziału w sprawie - w charakterze zainteresowanego – podmiotu, który najpierw zatrudniał wnioskodawczynię a następnie zawarł z nią jako przedsiębiorcą

umowę cywilnoprawną) oraz warunkowo na wszystkich pozostałych przesłankach przysądu w kolejności, jako pierwsza oczywista zasadność skargi, następnie istotne zagadnienie prawne („czy w sytuacji, gdy organ rentowy podnosi, że czynności były wykonywane na podstawie innego tytułu do ubezpieczeń społecznych niż prowadzenie działalności gospodarczej tj., na podstawie umowy o pracę, czy umowy zlecenia to czy podmiot, na rzecz którego miałyby być wykonywane te czynności posiada status zainteresowanego?”; „czy o statusie zainteresowanego w sprawie decyduje stanowisko stron procesu, czy też o tym, czy podmiot postępowania posiada status zainteresowanego w sprawie decyduje rozstrzygnięcie sądu?”) i jako ostatnia potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bez wskazania przepisów, stanowiących podstawę powołania tej przesłanki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.). Każda z wymienionych w tym przepisie przesłanek przysądu wymaga przedstawienia we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odpowiednio dostosowanego do jej wymogów wyvodu prawnego oraz prawidłowego skonstruowania treści samego wniosku, zgodnie z regułami wyjaśnionymi już w kilkunastoletnim orzecznictwie.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania organ rentowy powołał się na wszystkie wyżej wymienione przesłanki, nie wykazując w istocie faktycznego występowania którejkolwiek z nich. Nie ma żadnych podstaw dla stwierdzenia oczywistej zasadności skargi, gdyż nie ma nie tylko odpowiedniego wyvodu jurydycznego ale nie powołano przepisów, które Sąd drugiej instancji miałby naruszyć „w oczywisty i widoczny na pierwszy rzut oka” sposób.

Zagadnienia prawne sformułowano także bez zakotwiczenia ich w treści przepisów objętych podstawami skargi kasacyjnej. Z kolei w odniesieniu do zarzutu nieważności postępowania (z powodu braku udziału w charakterze zainteresowanego podmiotu współpracującego z wnioskodawczynią) to w świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, zgodnie z którym treść decyzji organu rentowego wyznacza przedmiot postępowania sądowego, zarzut ten jest całkowicie niezrozumiały. Przedmiotem postępowania sądowego w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego stwierdzającej niepodlegania wnioskodawczyni ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie może być bowiem rozstrzygnięcie, czy wnioskodawczyni podlegała tym ubezpieczeniom z tytułu współpracy z kontrahentem jako zleceniobiorcą albo pracownik. Przedmiotem postępowania wywołanego wniesieniem odwołania od decyzji organu rentowego wydanej w niniejszej sprawie nie jest bowiem ustalenie jakiegokolwiek tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym ale weryfikacja, czy istniały przesłanki do wydania decyzji stwierdzającej niepodleganie tym ubezpieczeniom z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.